

There are no translations available.

A tavalyi év végét egy nagy családi kirándulással zárta az akkori első osztály. A túra és a társaság oly remek volt, hogy az első szülőin rögtön felmerült az igény ,hogy idén is el kellene menni egy "össznépi" kirándulásra. Kisebb megbeszélés után megállapodtunk abban , hogy Leányfalu közel is van , a Duna partján főzni is lehet,kiváló játszótér van a közelben és még számos kritériumnak megfelel.

[További képek](#)

Szóval sok érv szólt mellette. A sportosabb családokban felmerült, hogy közelítsük meg a helyet kerékpárral. Biztosan remek móka lesz egy kis kerekezés .Így, akinek kedve és biciklije volt, a Papszigetnél találkozott Kati nénivel és családjával. Az időjárás kegyes volt hozzánk. Ugyan hűvös volt még reggel , és a "biciklis kesztyűk" is előkerültek, de kellemesen és egyre melegebben kezdett sütni a nap. Szépen gyülekeztünk a papszigeti fahíd lábánál. Meglepően sokan választották ezt a lehetőséget a bogrács megközelítésére. Elindult a csapat. A bicikliúton szinte csak mi voltunk. Gyönyörű ilyenkor ősszel a Duna part. Nem csoda ,hogy szinte csak perceknek tűnt míg elértük a többiek által már felállított "alaptábort". Márta néniék itt már elkezdtek az ebéd előkészületeit. Előkerült Borcsiék már jól ismert óriás bográcsa, néhány asztalon tömördek hagyma és krumpli is. Segítő kézben nem volt hiány. Könczöl Sári apukájáról kiderült, hogy profi szakács ,

igen jól bánik a késsel. Az anyukákkal csak úgy szájtátva lestük, hogyan lehet percek alatt apró kockákra vágni mintegy 2 kg hagymát., mindezt egy csepp könny nélkül! Míg néhányan a "tábori konyhában „sürgölődtek,

a gyerekek szaladgáltak a Duna partján. Pár lurkó hatalmas fára mászott fel úgy,

hogy közben alkalmi kis kedvenceiket is maguk után húzták a fára, más csemeték - anyukájuk nagy öröme-re- a folyó kincsei után kutattak az iszapban. Kis idő elteltével a sportosabbnál is sportosabbakban (főleg apukákban) felmerült, hogy a gyerekekkel még tovább kéne tekerni, hiszen az ebéd még soká készül el .Addig is használjuk ki a jó idő és a hely adta lehetőségeket. Így néhány apuka és jó néhány gyermek ismét kerékpárra pattant és megcélózta a tahisi hidat, gondolván az elég messze van mind időben, mind térben. Csakhogy amikor odaértek kiderült , hogy alul kalkulálták magukat .Nagy lendülettel átkerekeztek a Duna felett és gondolták, hogy a

szigeten fognak visszafelé tekerni, majd átkelnek a révvel Pócsmegyernél. -Közben, ahogy az idő telt, a bográcsba is belekerült már jó néhány alapanyag. – Egyszer csak megszólalt néhány mobiltelefon. A bicikliseink hívtak minket, hogy már jó 5 perce kiabálnak a folyó túloldaláról a révtől, de mintha semmit sem hallanánk. Így a technika segítségével jeleznének nekünk. Hiába ez itt már az új évezred! Megtudtuk, hogy a révvel nem tudnak kalandoraink átkelni, mert ők a kerékpárokat nem szállítják át. Tehát tovább állnak a Határ csárdai kompig. Élénken érdeklődtek az ebéd készenléte felől. Mi megnyugtattuk őket, hogy mire ide érnek készen lesz. Azért Panka apukája és Tamás ("Kati bácsi") elővették tartalék "elemózsiájukat" a hátizsákokból . A finom házi ütemény, valamint egy kis tea pillanatok alatt elfogyott a gyerekek között.

Amikor az egész osztály együtt volt ismét, persze még mindig várni kellett a paprikáskrumplira. De megérte. Most is legalább annyira finomra sikeredett, mint tavaly. Pokrócok, kis székek edénykék és evőeszközök kerültek elő. Hamar elcsendesedett a társaság. Mindenki a tányérjába burkolódzott. Volt ki, fekvő , állva , kövön ülve, fára felmászva eszegetett. A bográcsétel után az anyukák és nagymamák által sült finomságokra került sor (már ami maradt belőle, mert jó néhány sütit már hamarabb elővettek, ami nagyon népszerűnek bizonyult a játszó gyerekek körében).

Ebéd után még sokáig maradtunk. Ilyenkor jó alkalom nyílik az eddig kevésbé ismert és már megismert családokkal beszélgetni, ismerkedni. Ezen beszélgetések közepette találdott ki, hogy télen is kéne egy összejövotelt szervezni. Mit gondolnánk egy disznóvágásról? (Engem meglepett, talán mert magam is "városi gyerek " vagyok, de nem zárkózom el az új dolgok elől) Sokunknak tetszett az ötlet. Remélem sikerül majd megszervezni és igazán remek mulatság lesz. Ahogy a nap ereje kezdett fogyni és hűlt is a levegő,

szépen lassan elindultak hazafelé a családok is. Mindenki egy kis kellemes emlékekkel térhetett haza, hiszen ismételten igazán jól sikerült a közös kimozdulás. Sajnos nem vagyunk elég merészek ahhoz, hogy télen is szervezzünk esetleg egy erdőjárást. A magam részéről nagyon várom már, hogy tavasszal ismét összejöjjön a társaság. Addig pedig úgyis találkozunk majd a Szülői bálon!

Sipos – Stefanek Bernadett, Sipos Panka édesanyja